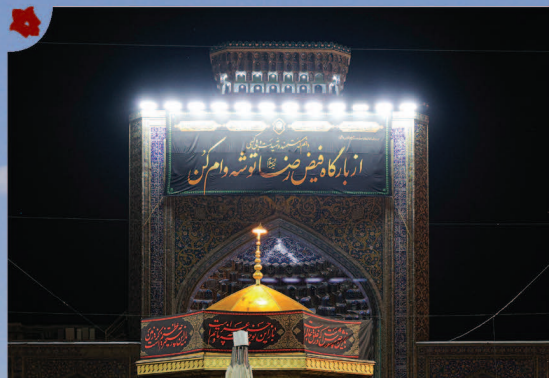

دایران امام رضا (ع)؛ خون خواه و جان فدا

در فضا آرای مسال، شعار «ایران امام رضا (ع)؛ خون خواه و جان فدا» نیز جایگاهی ویژه داشت. این شعار در طراحی محیطی دهه پایانی صفر مورد استفاده قرار گرفت تا در کنار فضای سوگوارانه حرم، پیامی از هویت رضوی و مفاهیم مورد تأکید این ایام را نیز منتقل کند. به این ترتیب، کتیبه‌ها تنها عناصر تزئینی نبودند؛ بلکه هریک بخشی از روایت فرهنگی حرم را شکل داده و در کنار معماری بارگاه، پیام‌های مناسبتی و آیینی را پیش چشم زائران قرار دادند.

سیاهی کتیبه‌ها، روایتگریک سوگ

در روزهای پایانی صفر، زائران هنگام ورود به حرم با سیمای سیاه پوش بارگاه روبه‌رو شدند؛ کتیبه‌هایی که بر زمینه معماری طلایی و فیروزه‌ای حرم، حال و هوای سوگ را پررنگ‌تر کردند. این تغییر چهره، بخشی از زبان مشترک عزاداری در حرم رضوی بود؛ زبانی که در آن رنگ، خط، شعر و معماری در کنار یکدیگر قرار گرفتند تا فضای معنوی این ایام را برای زائران باز نمایند. دهه پایانی صفر در حرم مطهر رضوی، با همین نشانه‌ها همراه شد؛ نشانه‌هایی که از سیاهی کتیبه‌ها آغاز شدند و در آیین‌های عزاداری، برنامه‌های فرهنگی و حضور زائران ادامه یافتند؛ روایتی از سوگ که در جوار مضجع شریف امام رضا (ع)، بازبان هنر و خدمت به زائران بازآفرینی شد.

حرم؛ روایتی تصویری از سوگ

فضا آرای دهه پایانی صفر به کتیبه‌های مشکی محدود نشد. در کنار این کتیبه‌ها، مجموعه‌ای از عناصر گرافیکی و ایوان‌نگاره‌ها نیز برای ایجاد هویت بصری متناسب با این ایام در حرم مطهر به کار گرفته شد. ۱۰ ایوان‌نگاره با طراحی گرافیکی منسجم و با استفاده از اشعار آیینی و سروده‌های رهبر شهید در ایوان‌های اصلی حرم نصب شدند. این آثار در کنار کتیبه آرای، فضای بصری حرم را با مضامین سوگ و معارف مرتبط با دهه پایانی صفر همراه کردند.